

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Qui alios ad diuinum tribunal cita[n]t, id ex odio aut vindicta facere non debere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

iuria, vnum amicorum aut sociorum, pro altero orare, vt Deus eum citò, ex hac misera vita, ad alteram felicem educat, & secum in cælo beatum faciat. Si enim id pro se, quem amare arctius obstringitur, facere potest, cur non etiam id possit pro altero? Dummodo ex vero, & non simulato, amore, aut odio, id faciat. Noui, in celebri Germaniæ ciuitate, arcularium, qui vulgò probus & vxoris suæ amans esse putabatur. Is lue, cum vxore sua, correptus ad extrema perductus, anima iam fugiente, audiuit, vxorem suam iam esse extinctam: quo nuncio lætus dixit: iam & ego libens moriar, postquam certus sum, me illam, post me, non relinquere, dudum dignam mori. Dixit. & ipse mox secutus, nescio, quam dicti sui mercedem reportarit. Alio sine sancti alijs mortem vel optant vel orant. Quamuis rarissimè, cum prouidum sit cogitare, eos vtilius ad laborem laborisque præmium, in hac vita superesse: nec manus iniicienda sit scepro supremi Gubernatoris, cuius prouidâ dispositione fortasse tales adhuc *Plantati in domo Domini: in atrijs domus Dei nostri flore bunt, & adhuc multiplicabuntur in senecta vberi, & bene patientes erunt, vt annuncient laudem omnipotentis.*

Psal. 52. 13.

Alterum, quod deduco, est: tamen si Deus, perinde iustitiæ ac amicitiae fautor, subinde exaudiat iniurijs ita pressos, vt alios non iam secum triumphaturos, sed, ante diuinum tribunal, disceptaturos, ad vallem Iosaphat, aut Dei iudicium particulare, citent; non tamen exaudire eum illos, qui charitate destituti, ita, cum alijs agunt, vt secum agi non vellent. *Voluntatem timentium se facit.* Qui autem charitate proximi destituuntur, Deum non timent. Neque sanè vllus vellet iniuste ipse vel ad ciuile tribunal, ne dum ad diuinum, vocari. Ergo qui iniuste alios ad hoc vadium venire iubent, non solùm grauissimè peccant, dum alijs faciunt, quod ipsi sibi fieri nollent, atq; eos, quos citant, tanquam innocentiae oppressores, iniquissimè suggillant; sed etiam à Deo non exaudiuntur; ex odio enim aut iniusta vindicta alios volunt è vita expelli; stultèque arbitrantur, Deum cæco furori mendacijsque calumniantium cooperaturum. Aut certè sperant, hoc pacto, citatos minaci terrore vsque ad lethalem tristitiam concutiendos. Potest enim tam proterua citatio nonnullos meticulosos, & vel vmbra timentes, ita potenti terrore percellere, vt, ex ipso metu imaginationèque mortis, in morbum & mortem prolabantur.

V I.

Pf. 144. 19.

labantur. Panicus quidem & vanus est timor, sed multos, si non omnino occidit, saltem vehementer angit.

VII.

His talibus inculcandum est, Deum odio alterius aut falsitati non patrocinari. Itaque si ex æquo vel fecerunt, vel iudicauerunt; si constat de facti aut sententiæ, ob quam citantur, iustitia, possunt meritò eiusmodi citationem nihili facere. Deus iustus est, cuius oculus omnia videt, nouitque, qui sint nocentes vel innocentes. Deus supremus iudex est, cuius vice iudices ceteri funguntur. Præmium ergo ab illo, non supplicium debent expectare, qui, in tali casu, aut innocentes sunt, aut iustè iudicauerunt. Ita, vidi à quodam Religioso Superiore rideri & contemni, cum à podagrico valdéque impatiente Religioso (cui vinum negauerat vti que nociturum) in vallem Iosaphat citaretur. Ad eò nihil effecit ea citatio, vt ægrotus, quantumuis podagricis pedibus, tamen ferè triginta antè annis, cucurrerit ad diuinū tribunal. Principem quoque noui, qui à compluribus sagis, quas rogo iustissimè addixerat, ad Dei iudicium nequicquam est inuitatus. Arserunt sagæ, Principi nihil mali euenit. Idem fecisse legitur magnus ille, militum Imperator Gundizalus Ferdinandus de Corduba: qui, cū Tarentum obsidens maleficum quendam seditiosumq, inquit Iouius, militem ad supplicium duci iussisset; illèq, multum reluctatus se iniquissimè damnari vociferaretur. & proinde Gonsaluum ad dicendam causam ad Dei maximi tribunal, magna voce, citaret: Vade, inquit, Gonsaluum, festinèq, confisus optimo iudici, & causam instrue. Nam ibi, pro me aderit, qui opportunè respondeat Alfonsus frater; qui nuper ex Serra vermegia, in calum contendit. Tum enim Gonsaluo nunciatum fuerat fratrem à Mauris circumuentum, dignam forti piòq, duce mortem appetisse. Ad horum exemplum, quisquis est innocens, potest meritò spernere temerarios prouocatores. Non sunt audaces isti Leon-

Iouius in vita Gonzalui.

Pf. 144. 19.

agat. Voluntatem timentium se facit; Deum timentes, nihil mali petunt, aut dicunt.

Mali homines non sunt boni
Dictatores.